

Szczepanowskiego Stanisława

Dzielnice: Żoliborz

Osiedla: Stary Żoliborz

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy osobowe Imiona i nazwiska

Rok utworzenia nazwy: 1926

Opis

Stanisław Szczepanowski (prawdopodobnie) herbu Prus (1846-1900) - ekonomista, inżynier, przedsiębiorca naftowy, parlamentarzysta. Przyszedł na świat w Kościanie, jego rodzona siostra była matką znakomitego fizyka Mariana Smoluchowskiego. Kształcił się w Chełmnie i Wiedniu (tu ukończył szkołę realną a po jej ukończeniu studiował na Wydziale Ogólnotechnicznym miejscowej politechniki), następnie zaś w Paryżu (chemia i ekonomia w École Centrale des Arts et Manufactures) oraz Londynie (technologia chemiczna oraz ekonomia, zakończone dyplomem inżynierskim). Po studiach pozostał w tym mieście, gdzie w latach 1870-79 był m.in. urzędnikiem Wydziału Przemysłu i Handlu Ministerstwa dla Spraw Indii, specjalizującym się w przedzalnictwie oraz przemyśle mleczarskim. W 1877 roku przyjął obywatelstwo brytyjskie, ale już dwa lata potem zamieszkał w Galicji. Dysponując znacznym własnym kapitałem włączył się w budowę tamtejszego przemysłu naftowego. Założył wówczas kopalnię ropy naftowej w Słobodzie Rungurskiej, niedługo potem również fabrykę maszyn górniczych. Z czasem dobudował do nich linię kolejową i rurociąg naftowy, jednak na skutek malwersacji finansowych swoich współników w 1887 roku stracił cały dorobek. Podjął się wówczas kolejnych inwestycji, na początku w kopalnie w Równem i Wietrznie, następnie w Kosmaczu, Siarach oraz Rypnem. W 1888 roku znacznie rozbudował kopalnię w Schodnicy, którą jednak sześć lat później również stracił. Wówczas to zrezygnował z prezesury założonego przez siebie w 1889 roku Galicyjskiego Towarzystwa Akcyjnego dla Przemysłu naftowego, sprzedał również udziały w innych firmach i całkowicie wycofał z interesów. W latach 1886-97 był posłem najpierw do parlamentu austriackiego a następnie do Sejmu Krajowego Galicyjskiego, Właśnie wtedy opublikował dzieło „Nędza Galicji w cyfrach i program energicznego rozwoju gospodarczego kraju, opowiadając się za szybkim rozwojem oświaty ze środków pochodzących z akcyzy alkoholowej. W 1897 roku został redaktorem "Słowa Polskiego". Ciężko chory na serce zmarł podczas podróży do Hesji, w uzdrowisku Bad Nanheim.

Spoczywa:

Cmentarz Łyczakowski we Lwowie.

Ciekawostki

Stan obecny:

Data nadania nazwy: 1926.09.27
